

“Drama?” (voorlopige werktitel)

Werk- en Projectplan BTM 2018-2019.

Op weg naar de vierde zelfstandige productie. Startdatum project 010518. Definitief, 310118.

(Noot: in cursief en kleine letters: terug- en vooruitblik van de hand van Peter van den Hurk, symphatiserend lid, lid Comité van aanbeveling, oud-lector Community Arts, Hogeschool Rotterdam, Codarts, initiatiefnemer International Community Arts festival ICAF, inhoudelijke sparringpartner regiegroep en bestuur, altijd present en actief, gepensioneerd, terug in Limburg).

Introductie.

Algemeen.

De jaarverslagen van BTM zijn zeer beknopt. Makkelijk leesbaar. Jaarwerkplannen ook. Ze worden mondeling toegelicht, besproken en vastgesteld op onze Algemene Leden Vergaderingen (ALV's). Het bestuur en de regiegroep werken een en ander uit in uitgebreider werk- en (deel)projectplannen zoals deze. Omdat dat gevraagd wordt door fondsen en subsidienten. Een meerjarige structurele financiering zit er nu nog niet in, dus dat levert BTM als vrijwilligersorganisatie nu veel werk op. Inhoudelijke jaar- en projectverslagen houden we ook daarom bewust kort. We kiezen ervoor om in onze nieuwsbrieven, die we steeds direct naar onze financiële ondersteuners sturen, via de website en onze FB-pagina, en via de sociale media in stad en streek (TV- en radio Maastricht en de Limburger) uitgebreid en levendig verslag te doen van onze activiteiten, van de resultaten, met relevante facts en figures. Zodat betrokkenen uit de stad vanuit de praktijk bij kunnen blijven. We vragen van subsidienten en fondsen allereerst: kom kijken, horen, voelen, ruiken, samen met deelnemers en publiek, dat geeft de beste informatie. Bijhouden van onze media is ook belangrijk: hedendaags, interactief, levendig, actueel. Of beeldmateriaal nakijken en nalezen op onze website (een uitgebreid overzicht van schriftelijke documenten in de rubriek Informatie, op de website www.buurtheatermariaberg.nl).

2016-2017: Sjöld.

Zoals gezegd, in onze 6 Nieuwsbrieven is levendig verslag gedaan van het ontwikkelingsproces en de voorstellingen van onze derde zelfstandige productie Sjöld, en van de geplande uitrol daarvan in Sjöld in de Buurt (mei-juni 2017) en BTM op Maat (najaar 2017). Met interviews en quotes van deelnemers en toeschouwers, en, belangrijk: facts en figures. Zeer succesvol, getuige de reactie van spelers en deelnemers, actief en passief, van ons publiek, van overige betrokkenen (de burgemeester voorop, maar jan met de pet In Daalhof evenzeer). Overwegend bestaat ons publiek mensen die weinig of nooit naar het theater gaan. En voor wie de artistieke verbeelding van overlevingsverhalen over armoede, breed gezien, heel herkenbaar waren. Een welkome bijdrage aan innovatie van sociaal- en cultuurbeleid, zeker in Maastricht. Ook in Limburg. Van hoge artistieke kwaliteit, maatschappelijk relevant, van-onder-op, cross-sectoraal: Community Arts in pure vorm. Ons publiek gaf ons een grote “chapeau”, ga zo door, veel herkenning, taboedoorbrekend, in een verrassende decor en mis-en-scene, door ervaringsdeskundigen, gewoon volk, professional (be)geleid.

Ja inderdaad jammer dat we elkaar gistermiddag zijn misgelopen. Sorry. Annelies en ik waren backstage om de spelers uitgebreid te complimenteren met hun prachtige prestatie en ook om Tamara (de kanjer!) wat vakmatige feedback te geven. Ja wij vonden het een schitterend optreden (liefdevol, ontroerend), maar ook het feit dat al jullie voorstellingen zijn uitverkocht verdient een groot compliment. Dat je 'ongezien' (zonder recensies e.d.) zoveel mensen weet te interesseren bewijst hoe groot de behoefte is aan 'ongehoord' (verborgen) drama in vergeten stadswijken. Maar ook zeker een groot chapeau voor het resultaat van jullie wervende inspanningen (met o.m. een prachtig vormgegeven flyer/affiche). Stem geven (podium bieden) aan de verhalen van mensen aan wiens leven maar al te vaak wordt voorbij gegaan of waar niet naar wordt geluisterd (wat in Sjöld door o.m. Tiny zo indringend wordt duidelijk gemaakt), behoort tot de grootste beschavingsopdracht van onze nog lang niet voor iedereen geldende welvaartsmaatschappij. En biedt een vooralsnog onuitputtelijke bron van inspiratie. (en artistieke uitdaging voor getalenteerde, intelligente en integere theatermakers als Tamara)

Vorbereiding.

17 September 2017 zijn we al met een eerste serie spellessen op weg gegaan naar een nieuwe, de vierde zelfstandige productie. Zoals de leden van BTM dat wensen, zoals ons publiek dat wilt. Met een globaal plan op inhoud en vorm, naar bekend stramien, een geplaveide weg. Mede op basis van de leden-evaluatie van Sjöld, gepresenteerd door onze regisseuse, besproken en vastgesteld op de ALV van 140717. Artistieke kwaliteit staat weer voorop, persoonlijke levensverhalen centraal, in een open proces waarbij de stad betrokken wordt. Ervaringen uit vorige producties worden natuurlijk verwerkt: verbeteren wat nog beter kon, vasthouden wat een succes was. En opnieuw vernieuwen, in beweging blijven. De kwaliteit steeds hoger, implementatie en uitrol belangrijker, we zijn immers inmiddels een bekend en erkend Theatergezelschap uit Mariaberg.

“Drama?” (voorlopige werktitel!).

We trekken anderhalf jaar uit voor het ontwikkelingsproces. Najaar 2019 willen we weer op de planken staan. Kiezen we weer voor een centraal thema? Zo ja, wat wordt dat dan? We weten het nu nog niet. Dat rolt er einde juni uit. Maar misschien

“Drama ...

Je leven, je buurt, Maastricht, Limburg, Nederland, de wereld ...

Onderdrukking-Verzet tegen ... Loslaten-Afscheid nemen Nieuw-Groeien naar”

...(noot: over het kiezen van een thema) ...: het engagement van werkers met buurttoneel zit in de keuze om theater te maken met en voor mensen die wonen in wijken als Mariaberg. Punt! Dat heeft geen enkele nadere engagementsverklaring nodig. En al helemaal niet als het gaat om een verantwoording met klassieke sociale thema's. Het sociale aspect van Sociaal-Artistiek klinkt misschien mooi voor politici, subsidienten e.d. maar is verder flauwekul. Buurtbewoners zijn geen pionnen op een sociaal-politiek schaakbord, maar mensen van vlees en bloed die (net als bij mainstreamkunst) geraakt worden doordat ze hun leefwereld weerspiegeld zien. En door die spiegelbeelden raken zij ontroerd, getroost, gesterkt in hun gevoel van eigenwaarde, verrijken hun inzicht, worden gemotiveerd om hun leven te veranderen, raken kortom ontvankelijk voor alle universele waarden die een geslaagde kunstervaring te bieden heeft.

En net zo min als het Concertgebouworkest zich na het spelen van Beethovens Negende Symfonie ('Ode an die Freude' / Hymne van de EU) moet verantwoorden of 'Alle Menschen' nou echt wel betere 'Brüder' geworden zijn, heeft het buurttheater geen enkele andere legitimatie nodig dan dat de buurtbewoners zich met het vertoonde kunnen identificeren. Community art – en dus ook buurttheater – is gewoon kunst, met als enige verschil dat die plaatsvindt op 'ongewone' plekken en gericht is op 'ongewone' publieksgroepen. Voor de erkenning van dat 'ongewone' maken we ons sterk. Toch?

Waar gaan we spelen? Misschien eerst op verrassende locaties en/of in buurtcentra in de wijken? Het Kumulus theater is vooral voor de productiegroep gemakkelijk te “bewerken”. Daar plannen we nu op (opties theaterzaal en foyer, kostenberekening). In plaats van een première in het Theater aan het Vrijthof daar een “dernière”? We weten het allemaal nog niet. En dat hoort bij een sociaal artistiek project, bij Persoonlijk Documentair Theater. We spelen waar ons publiek ons graag ziet, laagdrempelig, nabij.

Altijd tricky om je met wijktheater te begeven in de cultuurtempel van de gevestigde orde. Zelf heb ik er in Rotterdam altijd voor gekozen om pas aan het einde van een lange tournee (soms na wel 40 voorstellingen) door de wijken ook de Rotterdamse Stadsschouwburg (steevast door mij het Buurthuis van de Bourgeoisie genoemd) een voorstelling (de DERNIÈRE!) te 'gunnen' (vanuit de gedachte dat ook de beter gesitueerden er recht op hebben om te weten hoe het er in het gedepriveerde downtown aan toe gaat). Bovendien (om het effect van aapjeskijkerij en foutief of helemaal niet opgepakte dramatische interactie te voorkomen) onder de strikte voorwaarde dat minstens de helft van de zaal zou worden bevolkt met 'ons' publiek. Maar zelfs dan blijft het een tricky aangelegenheid.

Al werkend beslissen de leden van de vereniging zelf wat, waar en hoe. De regie bij de spelers en de leden van de productiegroep. Onder begeleiding van studenten en (semi-)professionals. Niets staat nog vast op dit moment, alles kan. In nieuwsbrieven berichten we daarover. Wel volgen we onze doortimmerde werkwijze en de geijkte planning (zie voor een uitgebreider omschrijving van werkwijze en productieproces het Posution paper 2015 en het Werk- en Projectplan BTM 2016-2017 in de Rubriek Informatie op onze website).

Vorbereiding.

Vanaf januari tot en met april 2018 worden de spellessen voortgezet, met nieuwe leden. We bezoeken enkele culturele activiteiten in stad en streek ter inspiratie en teambuilding. En organiseren een eerste openbare spelles op 040318. Voeren oriënterende gesprekken met samenwerkingspartners, subsidienten en fondsen, doen deskresearch. Dienen een reeks subsidieverzoeken in, concretiseren werk- en projectplan en begroting (bij deze) en stellen die formeel vast op de ALV op 040318. Allemaal voorbereiding. Met een relatief bescheiden financiële bijdrage van de gemeente en van derden, de rest, 61 % van de kosten, uit eigen BTM middelen. Vanaf 010917 acht maanden voorbereiding dus: basistechnieken aanleren, nieuwe leden werven, groepsvorming, planvoorbereiding, inhoudelijk en financieel. In april berichten we over de stand van zaken in Nieuwsbrief 7. Website en FB worden regelmatig geactualiseerd.

Projectplanning en activiteiten.

Algemeen: looptijd en financiering

Per 1 mei 2017 start het project formeel. Maar alles verloopt in de praktijk organisch, zoals in het echte leven, dat knip je niet in stukjes op. Je markeert alleen belangrijke momenten in je leven. Op weg naar “Drama?”. Het hele project eindigt op 31 december 2019. Vooralsnog over beide jaren in totaal te financieren uit eigen inkomsten (15%), bijdragen uit Maastricht (50%) en van derden (35%), zoals ook in 2016-2017. Aanvragen daarvoor zijn dan al gedaan, naar verwachting zijn voor 1 mei de uitslagen daarvan bekend. Bijstelling van plannen en begroting gebeurt indien nodig. Zie hiervoor de Begroting 2018-2019 en de uitgebreide toelichting daarbij.

Research.

In mei en juni aanstaande doen we research: de regiegroep samen met de spelers en productiegroep. De regiegroep houdt interviews met de leden, voert groepsgesprekken, geeft opdrachten om “materiaal uit het onbekende “ te halen, en ontwerpt al enkele groepsscènes. Hier rolt dan als vanzelf het centrale thema voor het nieuwe stuk uit. En er wordt dan dus een titel gekozen. We organiseren een openbare repetitie, in een aangepaste vorm, in die fase: de hele stad speelt mee. Drukke maanden worden dat.

Script.

In juli en augustus dan even repetitieve rust voor de leden. Niet voor de regiegroep: die schrijft het eerste script. Op basis van ervaringen in de voorbereidingsfase en de resultaten van research. Het thema wordt concreter uitgewerkt, de levensverhalen vertaald in beelden en teksten, input van buiten meegenomen. Herkenbaarheid voor ons toekomstig publiek voorop. Naar een van onze slogans: think global, act local, be personal. Wat een werk! De leden zitten niet stil: juist in die maanden wordt gecollecteerd, en wordt de presentatie op de Braderie in Mariaberg voorbereid. Om zelf ook geld te verdienen dus. Door middel van sociale activiteiten in de buurt.

Productieproces.

Een jaar lang: repetities, regie, mis-en-scene, choreografie, decor, kostuums, licht en geluid. Ontwerp en advisering, bouwen en naaien. De productiegroep is dan heel actief. We presenteren de stand van zaken en lichten een tipje van de sluier op (thema) op het Parcours in september 2018 (in de vorm van een derde openbare en interactieve repetitie of presentatie, met inbreng van het publiek weer), en delen Nieuwsbrief 8 uit. Die beschrijft vooral de activiteiten en resultaten uit de researchfase mei en juni, de keuze voor het thema, en de verwachte worsteling van de regiegroep om uit alle informatie een eerste script te schrijven. Dat belooft weer een artistiek hoogstandje te worden.

In september 2018 starten dan groeps- en gezamenlijke repetities en de organisatorische voorbereiding: het vastleggen van speellocaties en het eerste (professionele) ontwerp van en advies over decor, kostuums, geluid en licht, choreografie, etc. En we houden einde van het jaar de vierde openbare repetitie, ook om de resultaten van het productieproces te laten zien. Einde van het jaar weer nieuwsbrief 9, het jaarverslag, en zo nodig een bijgewerkt projectplan en bijbehorende begroting voor 2019. Waarvoor dan voor 2019 nog aanvullende subsidie- en fondsaanvragen de deur uit zijn gegaan of nog moeten gaan. Omdat we tegen die tijd weten wat het wordt.

De eerste helft van 2019 zetten we dat door, maar steeds concreter in deelrepetities en door het decor feitelijk te bouwen, de kostuums te naaien, en alles andere organisatorische werk. Daar hebben we inmiddels een draaiboek voor. De voorstellingen komen dan al dichterbij. De productiegroep wordt steeds actiever. Nieuwsbrief 10 komt uit zo rond april, flyers zijn er dan zo midden 2019. Dan kan ook de publiciteit en kaartverkoop al starten.

September en oktober: presentatie op het Parcours met Nieuwsbrief 11, repetitiedagen, repetitieweek, de eerste doorloop, de bouwdag, de tweede –technische- doorloop, de generale repetitie En natuurlijk alle organisatorische werk van de productiegroep, aangevuld met vrijwilligers uit de buurt en kennissenkringen uit de stad.

Theater bestaat nu eenmaal bij de gratie van identificatie. Buurtbewoners hebben maar een half woord nodig (van Mariabergse Tiny bijvoorbeeld) om ontroerd te raken, terwijl iemand die geen binding (meer) heeft met het leven in zo'n wijk er niet warm of koud van wordt of (nog erger) alleen maar oog heeft voor het 'authentieke' platte taalgebruik. Die identificatie luistert zo nauw dat het halve woord soms niet eens nodig is.

Voorstellingen.

We spelen dan in en/of direct na de herfstvakantie: 6 voorstellingen, in ieder geval met een matinee. We plannen nu, zoals hier beschreven, vooralsnog de voorstellingen in de Theaterzaal van Kumulus. Een optie daarvoor is aangekondigd. Of en hoe en hoeveel voorstellingen of stukken eruit we in de wijken en/of op bijzondere locaties spelen, of en hoe vaak we in Kumulus optreden is op moment van dit schrijven nog onbekend. En of we iets kunnen inplannen in een dag of weekend Euregionaal (Community Arts festival naar Rotterdams voorbeeld)? Dat is voorlopig een droom.

Uitrol

Het hoort bij de werkwijze van BTM om niet te stoppen na de "grote voorstellingen". De artistieke en sociale kwaliteit vraagt, zo hebben we ervaren, om kleinere vervolgvactiteiten om optimale doorwerking van ons werk te realiseren. Als spelers en overige leden en regiegroep dat nog kunnen opbrengen. In november en december zou dat dan moeten gebeuren: de organisatie van af- en doorwerking, een uitrol, de invulling nog onbekend. We sluiten het jaar dan af met Nieuwsbrief 12, en jaarverslagen. Met een terugblik en bescheiden feestje op de jaarlijks Kerstlunch. En hopen dat dan ook al vaststaat of we voorjaar 2020, zoals in 2014, een laatste reprise kunnen weggeven in Rotterdam, tijdens het driejaarlijkse International Community Arts Festival (ICAF).

Vernieuwing

Wat we vernieuwend willen gaan doen? Integraal in werk- en projectplan opgenomen, maar nu even apart op een rijtje gezet? Door de twee jaar heen?

- meer tijd geven aan welk proces dan ook om diepgang en kwaliteit te genereren. We willen voorkomen dat stappen in de doorontwikkeling van BTM en in het productieproces te snel gezet worden. Dat was in 2016-2017 het geval. Pfff, wat waren we aan het einde van de rit moe. Dat er komende periode voldoende tijd voor overleg is: in de regiegroep, met en in het bestuur, met de leden, met samenwerkingspartners. Daarom trekken we ruim tijd uit voor het proces. Dat is even belangrijk als het eindproduct, de voorstellingenreeks;
- onderzoeken welk theateraal construct ruimte geeft om niet overbelast te raken. Want dat hebben we wel gemerkt. Elke zondag allemaal repeteren: dat is soms te veel. Voor de meesten ruim meer dan 150 uur, is dat nog voor allemaal haalbaar? Misschien gaan we wel meer met aansluitende groepsscènes werken. We laten ons inspireren door vakcollega's, proberen baandoorbekend te werken: met "oude" en nieuwe spelers;
- in plaats van BTM-café's (in 2016-2017) introduceren we openbare spellessen, interactieve presentaties op 2 Parcoursen, openbare repetities. We willen de stad blijven betrekken bij het productieproces, input meenemen, spiegeleffecten voor de spelers en de regiegroep realiseren. Uitproberen, zoeken naar nieuwe vormen;
- de research rondom het nieuwe centrale thema richten we ook "naar buiten": de regiegroep geeft opdrachten, spelers zelf komen met ideeën: naar een

voorstelling gaan, misschien wel in Hasselt, een film kijken, teksten lezen, vloggers en bloggers volgen, een werkbezoek in Rotterdam afleggen. We gaan actief op zoek naar inspiratie uit het “onbekende”;

- we zetten stagiaires en professionele kunstenaars uit meerdere disciplines in. Dat is al gestart: de spellessen in de voorbereidingsfase worden verzorgd door PTO-studenten Toneelacademie Maastricht, Hogeschool Zuyd (onder begeleiding van onze regisseuse, tevens docent aan de Toneelacademie en het Conservatorium). En die zijn enthousiast. Het vermindert de kosten, maar bovenal maakt het een nieuwe generatie toneelmakers klaar om cultuur te innoveren. Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor de andere disciplines (welzijn en zorg). Professionals tegen een vaste uurprijs, voor zover de kosten betaalbaar en begroot zijn, danwel op vrijwillige basis, uit de andere kunstsectoren (dans, muziek, beeldend) gaan meer inbreng leveren in het toneelbeeld, in regie, choreografie, mis-en-scene;
- we kiezen verrassende speellocaties: kerken, vuile plekken, straten, huizen, noem maar op en maken gewaagde cross-overs: BTM raakt meer en meer bekend in de stad, zowel bij het gewone publiek als bij kunstenaars. Dat betekent dat ook nieuwe locaties ander publiek kunnen trekken. Samenwerking kan leiden tot vernieuwing en win-win situaties, in de stad, maar ook daarbuiten;
- we onderzoeken mogelijkheden uit te breiden naar “Buurttheater Maastricht” (ook nog BTM dus). Gelegenheid bieden om ook in andere buurten het ontstaan van theatergezelschappen a la Mariaberg op te richten of nieuw leven in te blazen (bv Malberg op de Planken, in het WVV, Wijckerpoort, bij dagbesteding Mondriaan, etc.). Onderzoeken, omdat we maar beperkt in onze tijd zitten. Tenzij we daar extra middelen voor vinden natuurlijk. Uit wijkbudgetten, van zorginstellingen. Los daarvan: we hebben Tout Maastricht gevraagd om ons daarbij concreet te helpen. BTM-werk uitrollen naar de wijken en een netwerk Community Arts Maastricht opzetten. Actieve cultuurparticipatie bevorderen, cultuur vermaatschappelijken, zelforganisatie en -sturing steunen, crossovers met andere kunstdisciplines doorontwikkelen. Benieuwd wat dat gaat worden. We kunnen en willen dat niet alleen doen;

De transitie van BTMariaberg naar BTMaastricht is zonder meer een goed idee. Wel wil ik (nogmaals) de noodzaak van geleidelijkheid (organisch!) benadrukken. Ten eerste omdat je de Mariabergleden zult moeten meenemen in dit veranderingsproces. Door ze er geleidelijk aan te laten wennen dat bloedtransfusie een noodzakelijke voorwaarde is om ook BTMariaberg te laten voortbestaan. Zonder inbreng van nieuw bloed (niet alleen qua thematiek maar ook qua nieuwe leden en deze twee liefst samen!) komt BTMariaberg terecht – en dat is mijn stellige overtuiging gelet op mijn ervaringen in Rotterdam - op een doodlopende weg. Bovendien kan een geleidelijke uitbouw van BTMariaberg organisch (weer!) leiden tot ‘satellietgroepen’ in bijvoorbeeld MaCaPo (Malberg/Caberg/Pottenberg) of WVV (Wittevrouwenveld) en raakt iedereen langzaam maar zeker gewend aan het idee dat de M van BTM niet alleen staat voor Mariaberg maar voor (tout – maar dan echt!) Maastricht. Ten tweede (we hebben het nog steeds over de noodzaak van geleidelijkheid) is Tamara (vergis je niet: de spil waar alles om draait) in staat om in dit scenario mee te groeien door zich de rol van artistiek coördinator eigen te maken. Bijvoorbeeld door op de Toneelacademie studieleiding en aankomende theatermakers (stagiaires) warm te maken voor een aparte buurttheaterspecialisatie en studenten in de gelegenheid te stellen om onder haar (Tamara’s) supervisie nieuwe BTM(aastricht) projecten op te zetten, etc.

- NO DRAMA kan daar ook aan bijdragen. Maar dan vanuit de zorghoek. Een nieuw deelproject waarin onze dramatherapeute (zorgprofessional theaterkunsten uit

het Centrum Vaktherapie Maastricht) de wijken intrekt. Met extra uren. Naar de zorgteams in de wijken. Te beginnen in Mariaberg, daarna eerst in de wijken waar we Sjøld in de Buurt speelden en BTM al kennen. Trajekt's opbouwwerkers introduceren Leonie en BTM daarin. Zij gaat zij het aantal individuele zorgverwijzingen terugbrengen, het bereik van zorgmijders vergroten, preventieve activiteiten opzetten. Door de werkwijze en effecten van BTM te verduidelijken aan de zorgprofessionals in de Sociale (en evt. Veilige Buurten) Teams. En door vaktherapeutische interventies in de wijken in te zetten: groepsactiviteiten waardoor voor de deelnemers hetzelfde familiegevoel kan ontstaan als binnen BTM. Informele zorg, zorgen voor elkaar, in een aansprekende nieuwe vorm: met werkvormen die BTM al hanteert in haar Persoonlijk Documentair Theater en in BTM op Maat. Ook te koppelen aan al bestaande groepsactiviteiten in een cross sectorale kunstambiance (bv, i.s.m Kunstketels, overige wijk-kunst activiteiten). Bedoelde neveneffecten zijn: wervingsmogelijkheden nieuwe leden BTM voor volgende producties en BTM activiteiten, en andersom: stimuleren dat er "satellietgroepen" ontstaan;

- met BTM's koepelorganisatie Toneelhuis LFA en het provinciale Huis voor de Kunsten willen we gaan samenwerken om een netwerk van Community Arts projecten in (Zuid) Limburg op te zetten naar voorbeeld van meerdere Cal XL LAB's in Nederland (zie www.cal-xl.nl). Om elkaar te inspireren, samen te werken, krachten te bundelen, verder te kijken dan in eigen buurt en stad. Daarvoor is samenwerking met overheden, ook provinciaal, opleidingen, andere burgerinitiatieven, ZZP-ers en professionele instellingen nodig. De voorbeelden zijn er, ook nabij (zie b.v. www.demos.be; ook www.communityartbrabant.nl). Limburg mag de boot niet missen in (inter)nationale cultuur-, welzijns-, en zorginnovaties, zo denken we. BTM kan en wil, voor zover mogelijk, daaraan bijdragen, initiatief nemen. Eerste contacten met LFA/HvdK zijn gelegd en bieden een hoopvol perspectief. De provinsie wordt gevraagd zich ook financieel te committeren aan de door ons gewenste ontwikkeling;
- een ECAFn willen we graag: een Euregionaal Community Arts Festival naar Rotterdams voorbeeld. Ook langs de Maas. Een droom. Eenzelfde doorwerking en uitrol van de werkwijze van BTM, inspiratie en samenwerking zoeken, misschien ook al gericht op andere kunstdisciplines? Maar dan gericht op het nabije buitenland, onze Euregio Maas Rijn. Met Vlaamse organisaties en groepen in Belgisch Limburg is al contact gelegd: de regio's Luik, Eupen en Aken zouden moeten volgen. Misschien al een dag of weekend, als was het maar een extra avond, einde 2019, als onze voorstelling op de planken gaat? BTM als initiatiefnemer, als kartrekker? No gekker: samen optreden in het TahV in de grote zaal? Of toch maar gewoon in Kumulus, of in Hasselt ... Voorlopig reserveerden we een klein bedragje voor 2018, voor 2019 is het een PM post op onze begroting. Dan moet er extra geld bij. En de operationele organisatie: tja, dat kunnen en willen we niet. We zoeken nu al de steun van de afdelingen Cultuur van Maastricht en van de provincie Limburg, van Tout Maastricht, Huis voor de Kunsten Limburg, het Bureau Euregio Maas-Rijn, Via Zuyd, Wijktheater Rotterdam en andere groepen die al over onze grenzen heen samenwerken. Inspiratie opdoen, meerwaarde realiseren, mondiaal denken, culturen verbinden, krachtern bundelen op een andere schaal. Juist ook omdat MCH2018 is geflopt;
- In 2017 is een (basis)film gemaakt over BTM. Hier ook weer verhalen en beelden van de mensen van BTM zelf. Persoonlijk documentair. Met relatief bescheiden

middelen. De film wordt op dit moment van schrijven afgemonteerd. De bedoeling is om hem in BTM op Maat en bij de verschillende "uitrol"-plannen te kunnen gebruiken. Nieuw voor 2018-2019 is dat we ook dit medium willen gebruiken om dit keer het hele productieproces "in beeld" te brengen. Maandelijks opgenomen shots geven aan het einde van 2019 een levendig beeldverslag van alle werk en de effecten daarvan. Wens is, maar voorlopig niet begroot, als PM post opgenomen, om een professionele registratie van de voorstelling van Drama? te maken. Met drie vaste, goede camera's en een uitstekende eindmontage. Om nog meer publiek te bereiken. Ja, hoge aspiraties

BTM op Maat

BTM op Maat is een werkwijze die in 2017 ontwikkeld is, en afgelopen najaar 3 keer succesvol uitgevoerd (zie nieuwsbrief 6). De BTM werkwijze, haar geschiedenis, haar resultaten kunnen "op maat" van een vrager/opdrachtgever worden uitgevoerd. Een lezing, vertoning van onze film (komt binnenkort uit), een workshop, scènes uit voorstellingen, etc. Om "uit te rollen", te informeren, te stimuleren, feedback te krijgen, steun te zoeken, te verduurzamen. Dat kan natuurlijk niet voor niets: we willen ook graag inverdiene. Kosten dan in overleg. Met buurtgroepen, in het onderwijs, in opleidingen, voor instellingen, voor overheden. Als we niet overbelast worden.

Dan nog iets over (ik herken dat uit Rotterdam) dat BTM teveel van hetzelfde zou zijn, teveel zichzelf herhalende variaties op het zelfde thema (het leven in achterstandswijken). Naast dat je deze kringen om de oren kunt slaan met de feitelijk opgetekende lovende publieksreacties (maar ja, ook steeds van hetzelfde hè), kun je ze - zoals ik in Rotterdam wel deed - de oren wassen met wat cultuurhistorische noties. Zoals bijvoorbeeld het feit dat Tsjechovs Drie Zusters al sinds 1901 (de premièredatum van dit stuk) smachten naar Moskou. En dat men na ruim een eeuw kennelijk nog steeds niet genoeg heeft van dit geslacht, getuige het feit dat dit stuk (zoals andere stukken van Tsjechov, Ibsen, Strindberg, Williams, Miller en noem het hele wereldrepertoire maar op) avond aan avond over de hele wereld wordt opgevoerd voor een miljoenenpubliek, i.c. voor de beter gesitueerde bourgeoisie. Mogen dan de mensen die leven in de verdomhoeken van onze samenleving (ook wel aangeduid met termen als 'aandachtswijk', 'kanswijk' of zelfs 'prachtwijk') tweehonderd jaar na dato (i.e. 200 jaar na de Franse Revolutie als 'vergeten' Vierde Stand nog steeds de genaaide kinderen van de rekening) eindelijk eens wat meekrijgen van de indertijd beloofde 'egalité' door te genieten van stukken waarin ze zich kunnen identificeren met de helden uit hun wijken. Ja, de stukken van BTMariaberg (en later van BTMaastricht) zijn de koningsdrama's van de gewone man met 'drekspik' Pano als koning en buurticoon Tiny als koningin. En van de gedramatiseerde levensverhalen van deze koningen en koninginnen, van deze helden en heldinnen kunnen de buurtbewoners geen genoeg krijgen (zoals de burgerij maar niet genoeg kan krijgen van het gehunker naar Moskou).

Financiën.

De contributie voor het lidmaatschap van de vereniging BTM bedraagt Euro 1,00 per maand. Sympathiserende leden vragen we Euro 25,00 per jaar. Kaartjes voor voorstellingen kosten Euro 5,00. Onze leden en doelgroepen groeit het niet op de rug. Contacten met sponsorende bedrijven zijn niet zo hecht als bij andere theatergezelschappen. Een per definitie armlastige vereniging dus, die laagdrempelig wilt blijven werken en zich daar niet voor schaamt. En toch hoogwaardige artistieke en sociale kwaliteit wil leveren. Community Arts in pure vorm. Dat kan niet voor niets.

Daarom zal de zoektocht naar financiële bijdragen ook nu weer de nodige energie vragen (zie de rubriek “Nieuws van de penningmeester” in de nieuwsbrieven over het bijeenkomsten van gelden in 2016-2017. Toen bedroeg het aantal aanvragen >15).

Nee jullie aspiraties zijn dus zeker niet te hoog. Wel zul je er rekening mee moeten houden dat je ambitie niet altijd (en niet door iedereen) zal worden gedeeld. Waar werelden zijn te winnen zijn nu eenmaal ook werelden te verliezen. Met BTM bevind je je dus op de goede weg maar ook temidden van een uiterst weerbarstig proces. Van trial and error, van vallen en opstaan. Om het in nog dramatischer termen te vervatten: het pad van een voorloper is nu eenmaal tragisch, hij spreidt bedjes voor anderen maar sjokt zelf voort op ongeplaveide wegen “

De totaalkosten voor de uitvoering van het werkplan 2018-2019 bedragen Euro 79.988, voor de uitvoering van het project van 010518 t/m 311219 Euro 74,747, Vooralsnog, omdat naar verwachting de begroting voor 2017 zal worden bijgesteld (als keuzes zijn gemaakt over de “open einden” die in dit plan zijn beschreven).

De kostenberekening is o.a. gebaseerd op ervaringen met noodzakelijke uitgaven in de afgelopen 2 jaar, recente offertes en informatie over kosten uit verschillende bronnen. Ten opzichte van de begroting 2016-2017 is sprake van een ophoging van 30%, onder meer te wijten aan een ophoging van de uurprijs van betrokken professionals en uitbreiding van activiteiten. Desondanks zijn de kosten voor de inzet van professionele kunstenaars (regisseur, en adviseurs, ontwerpers, trainers uit andere kunstdisciplines) tot een minimum beperkt. Heel veel werk wordt uitgevoerd op vrijwillige basis, voor sommige uitzonderlijke prestaties worden vrijwilligersvergoedingen (a 4,50 per uur) betaald. We gebruiken de termen amateurtoneel en professioneel theater niet meer. Onderscheid is er tussen betrokkenen, maar de inzet van spelers zonder opleiding in de sectoren cultuur, welzijn en zorg is evenveel “waard” als die van wel-opgeleiden. We spreken van BTM, theatergezelschap uit Mariaberg.

De begroting geeft een gespecificeerd financieel kostenoverzicht, alsook een gespecificeerd overzicht van de verwachte inkomsten. Het dekkingsplan is opnieuw gebaseerd op de volgende verdeling in inkomsten over 2018 en 2019: 15% uit eigen middelen van BTM (contributies, vrijwilligersactiviteiten, goede doelen donaties, publieksacties, kaartverkoop, etc.), 50% uit subsidies, fondsen en acties van/in Maastricht (cultuur, welzijn/zorg), en 35% uit bijdragen van “derden” (subsidies overige overheden, fondsen en activiteiten). Waarbij we proberen steeds 50% van de inkomsten te verkrijgen uit subsidieregelingen en fondsen uit de culturele sector, en 50% uit de sociale en/of zorgsector, wanneer niet van een integrale, niet ontschotte financieringsbron sprake is.

Bij de begroting behoort een Uitgebreide Toelichting. De Begroting plus Toelichting wordt bijgevoegd bij dit werk- en projectplan of is ter inzage opvraagbaar.

Enkele notities voor de inkadering van BTM-plannen in nationale ontwikkelingen:

www.movisie.nl, trefwoord cultuur:

- [https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Preventie-zelfregie-participatie-met-kunst-en-cultuur-sociaal-domein%20\[MOV-12007817-1.0\].PDF](https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Preventie-zelfregie-participatie-met-kunst-en-cultuur-sociaal-domein%20[MOV-12007817-1.0].PDF)
- [https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Transformatie-agenda-Kunst-en-cultuur-met-zorg-en-welzijn%20\[MOV-11925516-1.1\].pdf](https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Transformatie-agenda-Kunst-en-cultuur-met-zorg-en-welzijn%20[MOV-11925516-1.1].pdf)

www.cal-xl.nl, o.a.

- <http://www.demos.be/kenniscentrum/publicatie/kunst-in-transitie-manifest-voor-participatieve-kunstpraktijken>
- <https://www.movisie.nl/sites/default/files/Position%20Paper%20maatschappelijke%20waarde%20van%20sociaal%20artistieke%20projecten.pdf>